

Integratief werken in de complementaire zorg

Vijfentwintig jaar geleden opende ik in Utrecht oost mijn praktijk voor Integratieve Kindertherapie. Destijds was ik de eerste in de stad en ik weet nog hoe ik mezelf presenteerde aan huisartspraktijken, scholen en kinderopvang. Ik moest de nodige uitleg geven aan dit relatief nieuwe vakgebied.

Niemand kende destijds de term Integratief werken. Werk waarin niet de diagnose of de methodiek centraal staan, maar de mens met zijn vraag en krachtbronnen. Integratief werken en denken vanuit meerdere invalshoeken, breed kijkend naar de vraag. Er bestaat niet één waarheid, er zijn verschillende zienswijzen, lichaam, psyche, welzijn en sociale context beïnvloeden elkaar.

Integratief werken raakt aan een holistische zienswijze. Het is een positieve manier van werken, uitgaande van de mogelijkheden.

Toen ik was gestart als complementair zorgverlener was ik voor de buitenwereld nog echt 'alternatief'. Maar desondanks bouwde ik een goedlopende praktijk op en werkte ik jarenlang met kinderen, jongeren en hun ouders. Daarbinnen ben ik altijd vrij geweest om op mijn eigen integratieve manier te werken. Ik had geen diagnose of een DBC nodig om aan het werk te kunnen. Dat betekende ook dat ik persoonlijk en laagdrempelig heb kunnen werken, zonder voorportalen.

In die beginjaren werkte ik vooral samen met andere complementaire zorgverleners, zoals een homeopaat, hypnotherapeut of een massage therapeut.

Wat later, toen huisartsen en anderen mij leerden kennen middels positieve ervaringen van hun patiënten, werd er steeds vaker naar me doorverwezen en met mij samen gewerkt. Zo bouwde ik samenwerking op met huisartsen, jeugdartsen, jeugdzorginstellingen, zoals Koos of Spoor030, pleegzorginstellingen, binnen en buiten Utrecht. Deze samenwerking heb ik zelf ook nodig, voor specialistische hulp of als er opschaling van zorg nodig is.

Middels maatwerkcontracten werk ik met gezinnen die mij anders niet kunnen betalen. De financiering blijft een heikel punt, voor veel mensen is complementaire zorg te duur, ook al kan er een vergoeding zijn vanuit de aanvullende zorgverzekering. Ik zou wensen dat hier een nieuw vergoedingsmodel voor wordt ontwikkeld, zodat ook deze zorg voor iedereen beschikbaar is.

Gelukkig zijn tegenwoordig termen als Integrative Medicine niet meer weg te denken in de reguliere zorg. Het integratieve denken en werken zie ik nu terug middels Positieve Gezondheid en de Nieuwe GGZ. Breed kijken naar mogelijkheden en krachten van de integrale mens. De therapeutische relatie en ervaringsdeskundigheid wordt meer dan voorheen op waarde geschat. Enkel gebruik maken van evidence based methoden is op zijn retour. Wat voor de een helpt is, kan voor een ander heel anders zijn. Niet alles is eendimensionaal meetbaar. Voor zorg op maat hebben we een goede samenwerking tussen reguliere en complementaire zorgverleners nodig. Zo voorkomen we dat we eilandjes blijven, waar we beter kunnen samenvoegen.

Ik verheug me erop dat de diversiteit aan complementair zorgverleners zal integreren in de regulier zorg en dat er een goede samenwerking tot stand komt. Dat is dan ook waarom ik me heb aangesloten bij Complementaire Zorg Utrecht, om samen de brug naar elkaar een goed fundament te geven.

Liesbeth van Heijnsbergen

<http://www.kindertherapieliesbeth.nl/>

<https://www.praktijkliesbeth.nl>